

Arrest

nr. 141 041 van 16 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 18 november 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 november 2014 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. SAMPERMANS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine te zijn, afkomstig uit het dorp Dokuchaevsk in de regio Donetsk, in het oosten van Oekraïne. In 2004 trad u in het huwelijk met O. L. (...) (O.V. 7.926.342) en samen hebben jullie 2 minderjarige zonen.

U werkte de voorbije jaren voor autoconstructeur Volkswagen in Donetsk. U had een degelijk inkomen en had een goed leven in Dokuchaevsk, het dorp waar u de voorbije jaren woonde. De veiligheidssituatie in uw herkomstregio verslechterde in het voorjaar van 2014; pro-Russische militanten namen er posities in en er ontwikkelde zich een gewapende strijd met (pro-)Oekraïense troepen. Aanvankelijk had u weinig last van deze strijd. U kon nog lange tijd naar uw werk. Daarbij moest u weliswaar enkele controleposten, bemand door pro-Russische milities, passeren, maar nimmer werd u het slachtoffer van geweld. U bent wel een keer moeten uitstappen en toen moest u eventjes wat zandzakken vullen, die werden gebruikt bij de controlepost. Een andere keer werd u tegengehouden door een gewapende man, die kennelijk dronken was. Nadat hij u gevraagd had waar u heen ging en u hem antwoordde dat u op weg naar huis was, liet hij u uw weg verderzetten. In de kerk in uw dorp was er een opstootje met drie rebellen. Ze inspecteerden de kerk en scholden enkele mensen uit. Een oudere dame praatte op hen in, waarna de situatie zich terug normaliseerde.

Vanaf 1 juli 2014 ging u niet langer werken. U oordeelde dat de situatie in uw dorp te gevaarlijk werd omdat de frontlijn tussen het Oekraïense leger en pro-Russische rebellen opschoof. U vond dit niet langer voldoende veilig voor uzelf, maar vooral voor uw andere gezinsleden. Daarom week u uit naar een appartement in een wijk in Kiev, waar uw moeder en uw stiefvader wonen en werken. Uw appartement in Dokuchaevsk, dat uw eigendom was, liet u achter; u nam niet meer de tijd (en het risico) om het te verkopen. Tegenwoordig wordt het appartement in de gaten gehouden door een vriendin van uw echtgenote.

Tijdens uw verblijf in Kiev werd gestart met de organisatie van uw reis uit Oekraïne.

Op 11 augustus 2014 verliet u Oekraïne, samen met uw gezinsleden. Nog dezelfde dag kwam u in België aan. De volgende dag, in casu op 12 augustus 2014, vroeg u asiel bij de Belgische asielinstanties. Ook uw echtgenote, O. L. (...) (O.V. 7.926.342) verklaarde zich diezelfde dag vluchteling bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van onderhavige asielaanvraag werden de volgende documenten overlegd: uw intern paspoort (en dat van uw echtgenote), uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw zoontjes en uw huwelijksakte.

B. Motivering

Vooreerst benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

In het kader van onderhavige aanvraag beroept u zich op de actuele onveiligheidssituatie in uw herkomstregio, in casu de streek rond Donetsk, en meent u dat u zich niet elders in Oekraïne kan vestigen.

Uw vrees in het kader van de politieke onrust en instabiliteit valt buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie, aangezien er geen sprake is van een individuele intentionele vervolging. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal is van oordeel dat er in uw herkomstregio (Donetsk) dergelijk reëel risico aanwezig is. Echter meent de Commissaris-generaal dat u beschikt over een intern vluchtalternatief, in het bijzonder Kiev.

De Commissaris-generaal stelt daarbij vooreerst vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw

administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kiev, die voor u zoals hoger beschreven als mogelijke verblijfplaats bij terugkeer wordt beschouwd, actueel als kalm wordt omschreven en zodoende op geen enkele wijze kan worden beschouwd als een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de redelijkheid van het vluchtalternatief werden volgende vaststellingen gemaakt. Uzelf argumenteerde dat u naar België vluchtte in plaats van zich elders in Oekraïne te vestigen omdat er veel corruptie heerst en meteen daarop verwijst u naar de toenemende activiteit van rebellen in het oosten van het land (CGVS, p.8). U wist niet in hoeverre de situatie nog verder zou escaleren en u maakte zich vooral zorgen over uw kinderen (CGVS, p.8). Toen u daarop werd geconfronteerd met de opmerking dat de situatie in Kiev (en bij uitbreiding: het westen van het land) toch anders is, erkent u dit, maar u voegt eraan toe dat niemand kan voorspellen waar de rebellen zouden worden tegengehouden (CGVS, p.8). U ziet geen toekomst meer in Oekraïne, noch voor uzelf, noch voor uw kinderen (CGVS, p.8). In dezelfde context verwijst u naar de soms beledigende houding van mensen in Kiev ten opzichte van personen, afkomstig uit het oosten (CGVS, p.9). Zo zou het moeilijk zijn om een appartement of een auto te kopen of te verkopen en u weet niet wat de houding tegenover uw kinderen zou zijn als ze naar school gaan (CGVS, p.9). Vervolgens erkent u echter (CGVS, p.9) niet over aanwijzingen te beschikken dat u persoonlijk zou gevisieerd (beledigd) worden, maar u weet dat er zulke dingen gebeuren. Welnu, dergelijke verklaringen die verwijzen naar eventuele gevallen van discriminatie, zijn weliswaar afkeurenswaardig te noemen, doch ze kunnen niet beschouwd worden als gerichte daden van vervolging of een gevaar voor uw leven, vrijheid of fysieke integriteit en dit volgens de bepalingen van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien beschikt het Commissariaat-generaal over informatie (waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd), waaruit blijkt dat rapporten van internationale organisaties weliswaar melding maken van intimidatie of aanvallen tegen vertegenwoordigers van de Russischsprekende gemeenschap, maar het gaat over sporadische en geïsoleerde incidenten.

Uw echtgenote, van haar kant, wierp tijdens haar uitgebreid asielgehoor (CGVS, gehoorverslag echtgenote, p.4) als argument tegen een intern vluchtalternatief in Kiev op dat het tegenwoordig veel moeilijker of zelfs onmogelijk is (geworden) om op voormelde plaats een woonregistratie (zogenaamde propiska) te verkrijgen. Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (waarvan kopie bij het administratief dossier is gevoegd) blijkt dat de procedure voor het verkrijgen van een woonregistratie in Kiev actueel vereenvoudigd werd. Zo zouden personen uit bezette regio's zich in Kiev kunnen laten registreren, zonder zich op hun vorige officiële woonplaats uit te schrijven. Bijgevolg kan het hiervoor beschreven argument van uw echtgenote tegen een intern vluchtalternatief, niet weerhouden worden als valabele reden om ervan af te zien.

Verder moet benadrukt worden dat, op basis van uw profiel, het profiel van uw echtgenote en de reeds bestaande contacten die u in Kiev hebt, kan gesteld worden dat u inderdaad een nieuw leven kunt opbouwen in Kiev.

Uzelf bent in goede gezondheid, u bezit nog eigendom in Dokuchaevsk (een appartement), daarnaast beschikt u over een ruime werkervaring in de auto-industrie en bezit uw echtgenote een universitair diploma. Belangrijk is aan te stippen dat u in Kiev ook over (familiale) banden beschikt, die u in staat stellen om zich er op termijn duurzaam te vestigen; uw moeder werkt als secretaresse bij Kiev Gaz en uw stiefvader verwierf, dankzij de connecties van uw moeder, een overheidsjob bij een dienst die bevoegd is voor landbouwaangelegenheden. Kiev beschikt over een internationale luchthaven waardoor deze stad rechtstreeks toegankelijk is. Welnu, van iemand zoals u – en uw echtgenote –, die blijkt geeft van zin voor initiatief, aangezien u zich met uw gezin naar een voorheen onbekend land begaf waarvan u de taal niet kent, daarnaast over genoeg financiële middelen beschikte om naar dat land te reizen, bovendien met jonge kinderen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich elders in het herkomstland vestigt om er succesrijk een nieuw leven op te bouwen, temeer daar hij er nog op contacten (moeder) met personen met connecties kan bogen.

De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op deze beoordeling. Uw intern paspoort, het intern paspoort van uw echtgenote, uw rijbewijs en de geboorteaktes van uw zoontjes bevatten gegevens over jullie identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. Uw huwelijksakte bewijst de formele band tussen uzelf en uw echtgenote. Ook deze band wordt door het Commissariaat-generaal niet betwist.

Gelet op voorgaande, kan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, worden weerhouden.

Volledigheidshalve zij erop gewezen dat ook ten aanzien van uw echtgenote O. L. (...) (O.V. 7.926.342) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 10 van het Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

2.2.1. Vooreerst wijst de Raad erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166 392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet de minste toelichting geven op welke manier zij artikel 10 van het Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap geschonden achten en het is de Raad ook niet duidelijk hoe het aangehaalde artikel zou zijn geschonden. Door het niet verduidelijken van de wijze waarop dit artikel werd geschonden is dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk.

2.2.2. De Raad wijst erop dat het proportionaliteitsbeginsel, in de mate dat verzoekende partijen een belangenafweging wensen tussen alle bij de beslissingen betrokken belangen, onder deze vorm in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.3. Waar verzoekende partijen in het verzoekschrift uitdrukkelijk stellen niet te betwisten dat de actuele situatie in Kiev rustig is, doch dat zij twijfels uiten omtrent de veiligheidssituatie aldaar in de nabije toekomst wijst de Raad erop dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden onderzocht op basis van de toestand zoals deze zich heden voordoet en niet op grond van een toekomstige hypothetische situatie. Daar verzoekende partijen zelf toegeven dat de situatie in Kiev rustig is, kan door de Raad niet worden ingezien waarom verzoekende partijen bij terugkeer naar deze stad het voorwerp zouden uitmaken van foltering, onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

2.2.4.1. Verzoekende partijen werpen op dat zij zich terecht zorgen maken over het feit dat eerste verzoekende partij bij een terugkeer naar Oekraïne verplicht haar legerdienst zal moeten volbrengen, doch dat zij ernstige gewetensbezwaren heeft tegen het opnemen van de wapens. In de huidige conflictsituatie is het bovendien meer dan waarschijnlijk dat eerste verzoekende partij ook effectief zal moeten deelnemen aan oorlogsvoering aan het Oekraïens-Russische front en dat het volbrengen van haar legerdienst niet zal bestaan uit een louter militaire training of routineopdrachten. Door het volbrengen van deze legerdienst zal eerste verzoekende partij voor onbepaalde tijd geen arbeidscontract kunnen aangaan in Kiev en zal tweede verzoekende partij, in afwezigheid van haar echtgenoot, al haar tijd nodig hebben om in te staan voor de opvoeding en verzorging van hun twee

minderjarige kinderen. Verzoekende partijen zijn aldus in de onmogelijkheid in hun levensonderhoud te voorzien.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat eerste verzoekende partij bij haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 29 september 2014 enkel haar nog dienstplichtig zijn vermeldt in het kader van het bang zijn van de mensen van de Donetsk Volksrepubliek daar dit gegeven bij de separatisten de interesse opwekt om iemand bij hen aan te sluiten (administratief dossier, stuk 3a, p. 7 en 8). Noch bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken van 19 augustus 2014 (administratief dossier, stuk 12 a en b), noch bij voormelde gehoor op het Commissariaat-generaal maakt eerste verzoekende partij gewag van enige vrees op grond van een nog te vervullen militaire dienstplicht te zullen worden ingelijfd bij het regulier Oekraïense leger en actief te zullen worden ingezet in de strijd tegen de separatisten en dit ondanks zij gewetensbezwaren heeft. Dat eerste verzoekende partij die de escalerende oorlogssituatie in Oost-Oekraïne ontvluchtte naar het veilige West-Oekraïne en Kiev voormelde vrees niet vermeldt in beide gehoren betreft een dermate flagrante omissie dat aan het door eerste verzoekende partij voorgehouden nog steeds verplicht zijn haar militaire dienstplicht te vervullen met de eraan verbonden vrees en haar gewetensbezwaren niet het minste geloof kan worden gehecht. Bovendien toont eerste verzoekende partij met geen enkele objectieve informatie aan dat zij op dertigjarige leeftijd en reeds gedurende dertien jaar tewerkgesteld – sedert 2001 (administratief dossier, stuk 3a, p. 3) – niet reeds zou voldaan hebben aan de militaire dienstplichtwetgeving in Oekraïne of dat zij heden nog steeds onder de rekruteringsvoorwaarden van de Oekraïense militaire dienstplichtwetgeving zou ressorteren en derhalve onder de wapens zou kunnen worden geroepen. Het verweer van verzoekende partijen afgeleid uit het nog steeds moeten volbrengen van de legerdienst door eerste verzoekende partij kan dan ook door de Raad niet worden aangenomen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partijen poneren dat door verwerende partij geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het asielrelaas en verwerende partij geenszins de reële situatie heeft onderzocht, oordeelt de Raad evenwel dat uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier duidelijk blijkt dat verwerende partij wel degelijk alle door verzoekende partijen aangereikte gegevens in overweging heeft genomen en tevens een diepgaand onderzoek heeft gevoerd naar de situatie in West-Oekraïne en in het bijzonder in Kiev. Afgezien van het hoger – ten onrechte – vermelde vooralsnog verplicht worden de militaire dienstplicht te vervullen tonen verzoekende partijen niet *in concreto* aan met welke feitelijke toedracht geen rekening werd gehouden en waar verwerende partij faalde in haar onderzoek.

2.2.6. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 8 en 9) en dat verzoekende partijen tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal van 29 september 2014 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT